

DE

FIRMIN DIDOT

PÈRE ET FILS,

Rue Jacob, No 24, à Flavis.

I CAMIER,

Contenant

Les Caractères Romains et Valiques, avec leur prix en kilogrammes.

PRIX DU CAHIER: 1 FR. 50 c.

Imprimerie de Firmin Didot,

Imprimeur du Roi, Libraire, Graveur et Fondeur en caractères, Fabricant d'encre d'imprimerie et de papiens, Rue Tacob, H° 24.

Mai 1828.

503 149 D

Sonderie.

LES Caractères de la Fonderie de FIRMIN DIDOT Père et Fils, sont foien matière extrèmement durable; et même, au moyen d'un alliage particulier, ils peuvent acquérir encore une solidité presque double. La division par points typographiques, établie de père en fils dans cet établissement. offre un avantage très-grand aux Imprimeurs, qui peuvent composer les tableaux les plus compliqués avec une justesse mathématique, puisque le calcul suffit pour leur indiquer les rapports de chaque caractère entre eux. Ainsi, par exemple, la ligne de pied de Roi, qui a servi de base à ce système, étant divisée en six points typographiques, le Six (ou Nonpareille, d'après l'ancienne dénomination) forme juste une ligne; le Douze (ou Saint-Augustin faible), deux lignes. Par conséquent, deux Six, auront juste la même force de corps que le Douze. Une force de vingt-quatre points pourra se composer ou de quatre Six, ou de deux Douze, ou de trois Huit, ou enfin d'une innombrable quantité de combinaisons, et qui formeront toujours une force de corps rigoureusement semblable à celle que l'on veut obtenir.

Les Épreuves des Caractères grecs, allemands, russes, polonais, etc., qui existent dans la Fonderie de MM. Firmin Didot Père et Fils, paraîtront successivement.

Les nouvelles Garnitures en fonte, qui remplacent avec avantage celles en bois, ont reçu quelques améliorations, sous le rapport de la justesse et de la solidité; au moyen des supports que l'on y peut adapter, elles ont réuni tous les avantages désirables. Prix du 1/2 kilog.: 1 fr. 10 c.

MM. Firmin Didot peuvent fournir l'Encre de leur fabrique, entièrement semblable à celles qu'ils employent dans leur imprimerie, aux prix suivants:

No t, Encre commune	I f	r. 50 c. le 1/2 kil.
N° 2, Encre ordinaire	2	39
No 3, Encre fine	2	25
Nº 4, Encre pour ouvrages soignés	3	22
Nº 5, Encre extraordinaire	6	
Vernis pour Encre de couleur	1	50
Noir de fumée	2	50

Ils fournissent aussi des Presses en fonte, d'après le modèle donné par Lord Stanhope, et exécutées avec le plus grand soin, au prix de 1,450 fr. Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, natura ipsins habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves extitisse fatoro: etiam iluda djungo, sepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura doctrinam, duam sine natura doctrinam, etiam atque illustrem accesserit ratio quesdam, conformatioque doctrina; tina ilud nescio quid preclarum ac singulare olore, diferimm hominem. Africanum: en hoc C. Leziumo, L. Furium, moderatissimo homines et continentissimos: ex hoc for tissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum secem: qui profecto, si nibil ad percepiendam colordamque virtutem litteria adjurarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hie tantus fractus ostedoreture, et si er his studii selectatio sola peterelar. Luttissimos mi pulicaretis, Nam castera neque temporum anta, neque estatum onnium, neque locorum i hec atudia adolescentiam slumi, senecutem oblectant, sectundas res ornant, adversis perfugium ac solatium praebent, electant domi, non indudunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur ac rusticantur. Quod si ipsi hae neque atulingere, neque seasu nostro gustare possemus, tanen ea mirari deberenus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fini, ut Rosci morte mper not commoveretur? qui cum esset senex mortus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mort non debuisse. Fego ille corporis motu tatumu mortem sibi concinionem non debuisse. Fego ille corporis motu tatumu mortem sibi concinionem non debuisse. Fego ille corporis motu tatumu mortem sibi concinionem non debuisse. Fego ille corporis motu tatumu mortem sibi concinionem non debuisse. Fego ille corporis motu tatumu mortem polimori duffices funt crim verstra beniginatate, quoniam me in hor envo genere diceadi tam diligenter attenditis) quoties go hune vidi. Judiese funt serpisses nullam, magnum numerum optimorium versuum de his ipsis rebus, qua tum agerentur, dicere ex tempore? quodies revocatum eamdem rem dicere, communitatis verbis, atqua sententiis? Que vero accurate, cogitateque scripisisest, và sic vidi ego difigua? you on admirer? non omni ratione defendendum putem? Aqui sic a suramis hominibus, eruditissimisque accepimus exterarum rerum studia, et doctrina, et preceptis, et arc quai divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster finius sanctos appellat poetas, quod quasi devrum aliquo.

Sit sigitur, Judices, sanctum apad vos, humanissimos homines,

quait divino quodanti apprita minari, viciare suo jine uosate Emissi sanctios apprelati poetas, quod quasi deorum alfaque sanctios apprelati poetas, quod quasi deorum alfaque consistenti, ancienta pandi vos humanissimos homines. Sen estiluatines voci respondenti, besufes sepe immanese cantu flectuatur, atque consistenti, nos instituti rebus optimis poetarum voce non moveanum? Homerum Colophotini civem cesse dicenti suum: Chii suum vindicant, Salaminii repetunt, Smyrnzei vero sunne sesa confirmanti. Iaque etiam delubrum eja sin oppido dedicaverunt; permulti alii preteren puguanti inter se aque contendanti. Erqu liit vivium, qui etuolitate, et legibus nostere est, repudialismus? preservim cuno onne olim studium, atque omne ingenium contulerit Archias ad populi romania joriam, Jaudemugu celebraudam? nan et Cimbricas resi adolescens attigit, et ipai illi C. Mario, qui diarrer ad hace studia videbatur, juncimis finit, Pseque enim quisquam rum laborum facile pracconium patiatur. Theusistoelem illum, stummum abborum facile pracconium magum atque difficile, et in multa Mithridaticum vero bellum magum atque difficile, et in multa

acroama, aut cujus vocem libentissime audiret.

Mithridatcum vero bellum magnum atque difficile, et in multa
varietate, terra marique versatum, tolum ab hoc expressum est;
ui libri non modo L. Lucquilum, fortissimum et clarissimum virum, verum etiam populi romani nomen illustrant. Populus enim
romanus aperui, Luculdi iniperante, Protunu, et regis pondam
romanus aperui, Luculdi iniperante, Protunu, et regis pondam
romanus aperui, Luculdi iniperante, Protunu, et regis pondam
duce, non maxima manu innumerables Armentorum capisa
didt ; populi romani lian est, urbem amicissimam Gyicenorum
qiusdem consiilo, ex omni impetu regio, ac totius belli ore ac faucibus reptaim esse, apune servatam i nustra semper feretur,
prædirabitur, L. Luculid dimicante, cum interfecis duchius deromani fana celebratur. Carus nestra monumenta, nostri quoque
triumphi. Quare, quorum ingeniis bae feruntur ab his populi romani fana celebratur. Carus fuit Africano superiori noster Eanius: itaque in sepulero Scipionum putatur.

Maximum, pasture opus, exclum, terras, homines hominomque

nius : itaque in sepulero Scipionum putatur.

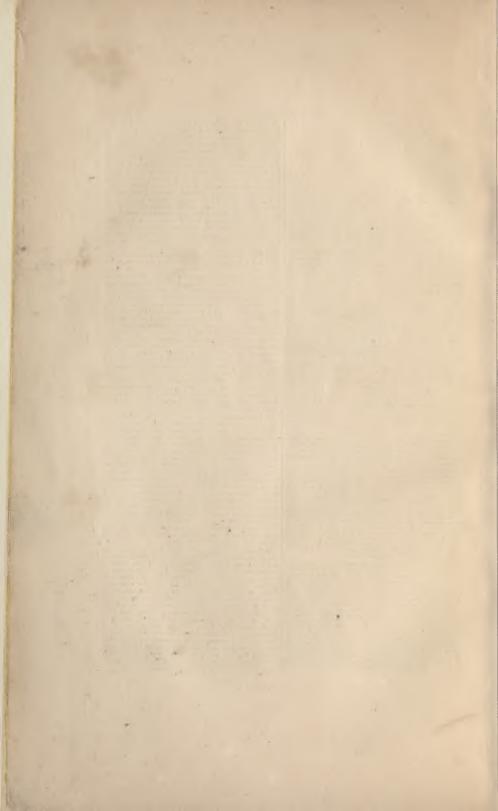
Maximum cature opius, celum, terras, homines hominumque ingenia, infinita animalium, herbarum medicinarumque genera, vitales aquarum fontes, metallorum opei, lapidum varietates, aritum miracula, gemnarumque decora complexum, odere co incuita seguina de la complexum de l

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, natura: pissus habitu prope divino, per seipso et moderatos et graves extiliuse fatore: ciam illoa djungo, sepinos ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina; quam sine natura doctrinam atque virtutem naturam sine doctrinam; quam atque illustrem accesserit ratio quedam conformatioque doctrina; tum illud nescio quid preclarum ac singulare solore existere. Es hoc esse hune numero, quem patres nostri videruut, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lacium, L. Furium, moderatissimos homimes et continentissimos : ex hoc C. Lacium, 1. Furium, moderatissimos homimes et continentissimos : ex hoc C. Racioma il properto, es inhil ad percipiendam colendarque virtutem literis adjuvarentur, unuquam se ad earum studium contilissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si er his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam ceteræ neque temporum sunt, neque etatum omnium, neque locorum : hec studia adolescatiam alunt, seneettuem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium prabent, delectant domi, non imperiudium foris, perroctant nobiscum, peregriansum ra cristicantar. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen e am irrai delectermus.

Quis nostrum Iam auimo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nusper nou commoveretur? qui cam esset senex mortus, Iamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbaturo amino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tuntum amorem shi conciinaria a nobis omnibus: 1000 animorum increbibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego banc Archiam vidi Judices (utar enim vestra henignitate, quonism me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego bunc vidi; Judices (utar enim vestra henignitate, quomumorum opinnorum versuum de ipais rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, communtatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripaisset, ea sie vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenierut. Hune non ego diligano? non admirer? non omni ratione defendendum putem à Auqui sie a sumanis hominibus, eruditissimisupo accepinus, exterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare, poetam natura ipsa valere, et meniis viribus excitari, et quasi d'urino quodam spiritu inflair. Quare auo jure noster Ennius annos appellat poetas, quod quasi degram aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur.

Sit igitur, Judices, sanctum apud vos, humanissimos homines, hoce poete nomen, quod nulla unquam barbaria violavit. Sara et solitudines voci respondent: bestie sæpe immanes cantu flectuntur, atque consistunt: nos instituti rebus optimis non poetarum voce moverama? Homerum Colophonit civeme esse dicunt saum: Chii suum vindicant, Salaunini repetunt, Smyrnæi vero saum esse confirmant: idaque eitam delubrum ejus in opphod dedicaverunt: permulti alii præterea pugnant inter se atque contendunt. Ergo ilit aleuum, quis opota fuli, post mortem eitam expetunt: nos hune vivum, qui et voluntate et legibus noster est, repodiabimus? præsertim cum omne olinu studium, atque omne ingenium contulevit Archias ad populi romani gloriam, laudemque celebrandam? nam et Cimbricar era adolescens altigit, et piss illt (. Mario, qui durior ad hues studia videbatur, jucundos fuit. Neque enim quisquam et dimbricar era adolescens altigit, et piss illt (. Mario, qui durior ad hues studia videbatur, jucundos fuit. Neque enim quisquam est tam aversus a Musis, qui non mandari versibus seternum suorum laborum facile præconium patistur. Themistoclem illum, summum Athenis virum, diaises aiant, com ex seq quereretur, quod acroama, aut cujus vocem libentissime audiret: ejus, a quo sua virtus optime prædicaretur. Marios ddiesit.

Maximum naturez opus, celum, terras, homines hominumque ingenia, infinita animalium, herbarum medicinarumque genera, vitales aquavum fontes, metallorum opes, lapidum varietates, artium miracula, gemmarumque decora complexum, edere co linentius aggredior, quod, quum in Corn. Tacito, quid Romanorum prudentia illustrins ao splendidus hahnerit, ostenderim, in C. Plinio, quid corum eruditio scientiaque historie naturatis inherius atque magnificentius collegerit, sum propositurus. Certus quoque in bis durbons potissimum bifris contierir, que mores instiruant, et vitam erudiant. Caius Plinius Secundus, de scriptoribus natus est. A sainto Pollione et C. Antistio Vetere ensolibus, anno urbis condite noclavi, Jesu Christi 23. De ejus natalium gloria certant Nocemenses et Vetenenses: inbili quidem studo, et virtuis laudis amnalatione semper ecusado. At quam Plinius ipse Catullous conterraneum auum esse fateaur, autopique quidam libri, quos ointer MS Reg 6801, nomen Plinii Veroneunis preferant, aulla penes eruditos viros, quos partium vanitas non exagitat, suboriri debet difficultas. Primos puertiine a juventuitie ac juventuits.

Ego multos homines excellenti animo atque virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque lilustrem accesserit ratio quadam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ae singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderumt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, moderatissimum virum, et illis temporibus doctissimum proderatissimum virum, et illis temporibus doctissimum pranquam se ad earom studium contultissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his stunaquam se ad earom studium contultissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studius defectatio sola peteretur, tamen, opinor, hancanimi remissionem, humanissimam ae liberalissimam judicaretis. Nam catera enque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum. hæc studia adolescentiam alunt, senecutare oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ae solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, pervegrinantur, rusticantur. Quod si ipsi neque hæc attingere, neque sensu nostro gustare possemus, ca mirari debereams, cam videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mort non debuisse Ergo ille corporis mottu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum mcredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quolies ego Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego bune vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de ipsis rebus quae tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eandem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quae vero accurate cogitateque scripsisset, ea sie vidi probari, ut ad scriptorum laudem veterum pervenirent. Hune non ego diligan? pon admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sie a summis hominibus, cruthitssimisque accepimus, caterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare; et quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sancto appellar poetas, quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis omni tempore simul esse videantur.

Sit igitur, Judices, sanctum apnd vos, humanissimos homimes, hoc poetæ nomen, quod nulla unquam barbaria violavit. Saxa et solitudines voci respondent; bestæ sæpe immanes cantu dectuntur, atque consistunt: nos instituti rebus optimis non poetarum voce semper moveamur? Homerum Colophomi civem dicant suum: Chi isuum vindicant, Salaminii repetunt, Smyrnæique suum esse contendunt: itaque etiam delubrum ejus in oppido dedicaverunt: permulti contendunt. Ergo illi alienum, quia poeta fuit, post mortem etiam expetunt: alienum, quia poeta fuit, post mortem etiam expetunt: nos hune vivum, qui ex voluntate, et legibus noster est, repudiabirums? præsertim cum omne etim studium adque orame ingenium contulerit Archias ad populi romani gloriam, laudemque celebrandam? nam et Cimbricas res adolescens atigit, et illi ipsi C. Mario, qui durior ad hæs studia videbatur, jucquidus fuit. Neque enim quisiquam est tam aversus a Musis, qui non mandari versibus æternum snorum laborum fælle præconium patiatur. Premistoclem illum, summum Athenis virum, cum ex eo quæreretur.

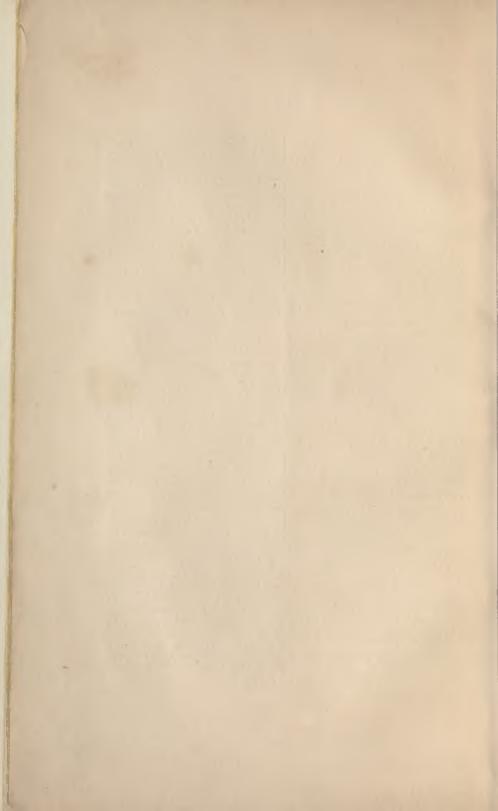
Tamen hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium neque locorum: hæc

Ego multos homines excellenti animo atque virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum , et illis temporibus doctissimum , M. Catonem illum senem : qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur : tamen , opinor, hane animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiseum, peregrinantur, rusticantur Quod si ipsi neque hæc attingere, neque sensu nostro gustare possemus, ea mirari deberemus, cum videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus : nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quotics ego Archiam vidi , Judices (utar enim vestra benignitate , quoniam me hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de ipsis rebus quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum camdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset. ea sic vidi probari, ut ad scriptorum laudem veterum pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et preceptis, et arte constare: poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, et quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poetas, quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis omni tempore simul esse videantur.

Sit igitur, Judices, sanctum apud vos, humanissimos homines, hoe poetæ nomen, quod nulla unquam barbaria violavit. Saxa et solitudines voci respondent: bestiæ sæpe immanes.cantu flectuntur, atque consistunt: nos instituti rebus optimis non poetarum voce semper moveanur? Homerum Golophonii civem dieunt suum: Chii suum vindicant, Salaminii repetunt, Smyrueique suum esse confirmant: itaque etiam delubrum cjus in oppido dedicaverunt: permiulti contendamt.

Tamen hanc animi remissionem humanissimam ac tiberalissimam judicarctis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium neque locorum : hæc

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur : tamen , ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ae duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus : nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Ouæ vera accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare : poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poetas, quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur. Sit igitur, Judices, sanctum apud vos, humanissimos homines, hoc poetæ nomen, quod nulla unquam barbaria violavit. Saxa et solitudines voci respondent; bestiæ sæpe immanes cantu flectuntur, atque consistunt : nos instituti rebus optimis non poe tarum voce moveamur? itaque etiam delubrum ejus in oppido dedicaverunt : permulti alii præterea inter se pugnant atque contendunt. Ergo illi alienum, et quia poeta fuit, post mortem etiam expetunt : nos hunc vivum, qui et voluntate et legibus noster est, repudiabimus? præsertim ingenium.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo , sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur : tamen, ut opinor, hane animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæe neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus : nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis atque sententiis? Quæ vero accurate cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare : poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poetas,

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium , L. Furium , moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et ex studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere , neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi porbari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer ? non omni ratione defendendum putem ? Atqui sic a summis hominibus, eruditiesimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare : poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, et quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poetas, quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur. Sit igitur, Judices, sanctum apud vos, humanissimos homines, hoc poetæ nomen, quod nulla unquam barbaria violavit. Saxa et solitudines voci respondent; bestiæ sæpe immanes cantu flectuntur, atque consistunt : nos instituti rebus optimis non poetarum voce semper moveamur ? Homerum dicunt suum.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium , L. Furium , moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et ex studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent. delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere , neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum.

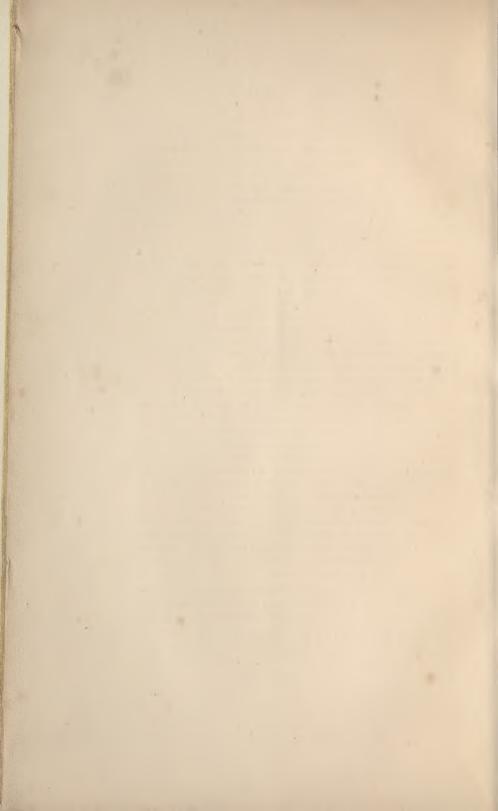
SEPT ORDINAIRE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hie tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum aliis has omnes res ipsi persæpe videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Qnoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hunc non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare: poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari.

Tamen, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas

Prix: 3 fr. 80 c. le demi kilog.

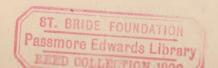
SEPT POETIQUE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sinc doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur et ex his studiis delectatio sola peteretur : tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ae liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ca mirari deberemus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoverctur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus : nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent. Hune non ego diligam? non admirer? non omni ratione defendendum putem? Atqui sic a summis hominibus, eruditissimisque accepimus, cæterarum rerum studia, et doctrina, et præceptis, et arte constare : poetam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, et quasi divino quodam spiritu inflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poetas, quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur. Sit igitur, Judices, sanctum apud vos poetæ nomen.

Tamen, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas

Prix: 3 fr. 90 c. le demi kilog.

HUIT PETIT-OEIL.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur, tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impedient foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur.

Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam.

Tamen, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant

Prix: 3 fr. 30 c. le demi kilog.

HUIT ORDINAIRE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ negue temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur.

Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties vidi.

Tamen, hanc animi remissionem, lumanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant.

Prix: 2 fr. 70 c. le demi kilog.

HUIT POÉTIQUE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum : ex. hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur : tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum : hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, cum videremus.

Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur? qui cum esset senex mortuus, tamen, propter excellentem artem ac venustatem, videbatur omnino mori non debuisse. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus: nos animorum incredibiles motus, celeritatemque ingeniorum negligemus? Quoties ego hunc Archiam vidi, Judices (utar enim vestra benignitate, quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis) quoties ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? quoties revocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, atque sententiis? Quæ vero accurate, cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad scriptorum laudem pervenirent.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant.

PRIX: 3 fr. 25 c. le demi kilog.

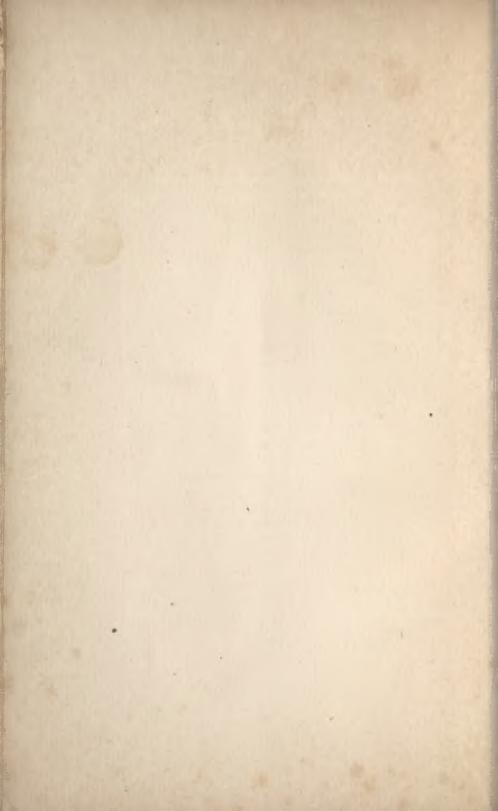
NEUF PETIT-OEIL.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent.

Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut non commoveretur.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: studia adolescentiam

PRIX: 2 fr. 30 c. le demi kilog.

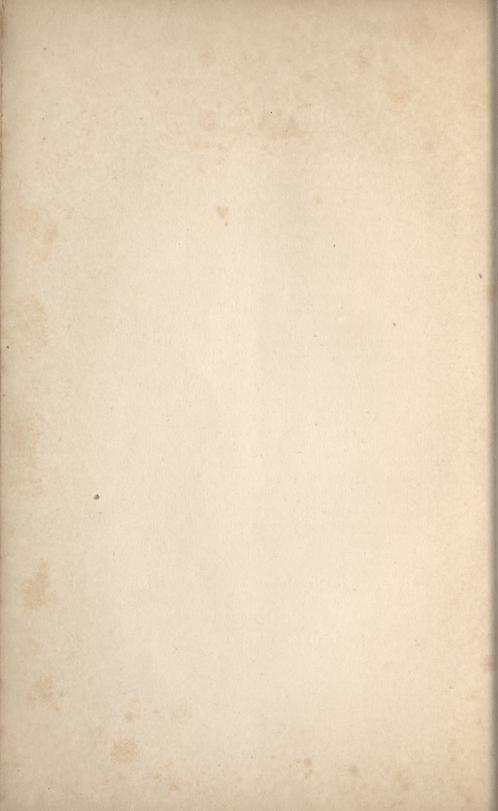
NEUF ORDINAIRE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis.

Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium
ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris,
pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si
ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, Roscii
ut morte nuper non commoveretur.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: studia adolescentiam

PRIX: 2 fr. 30 c. le demi kilog.

NEUF GROS-OEIL.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se contulissent.

Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod si ipsi hæc neque attingere, neque sensu nostro gustare possemus, tamen, ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. Quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut Roscii morte nuper non commoveretur.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: studia adolescentiam

PRIX: 2 fr. 30 c. le demi kilog.

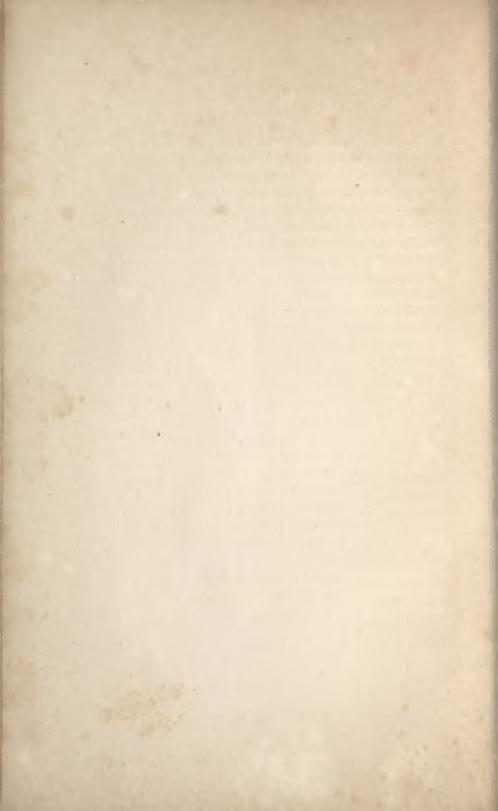

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor. Etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se contulissent.

Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur, tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam, liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, atque persæpe rusticantur.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia

Prix : 2 fr. le demi kilog.

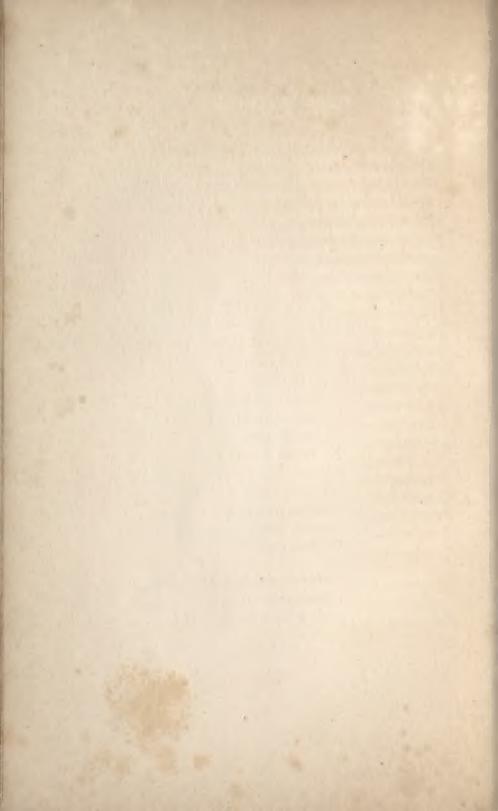
ONZE PETIT-OEIL.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos : ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se contulissent.

Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, neque locorum: hæc studia adolescentiam alunt.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, et locorum.

Prix: 1 fr. 95 c. le demi kilog.

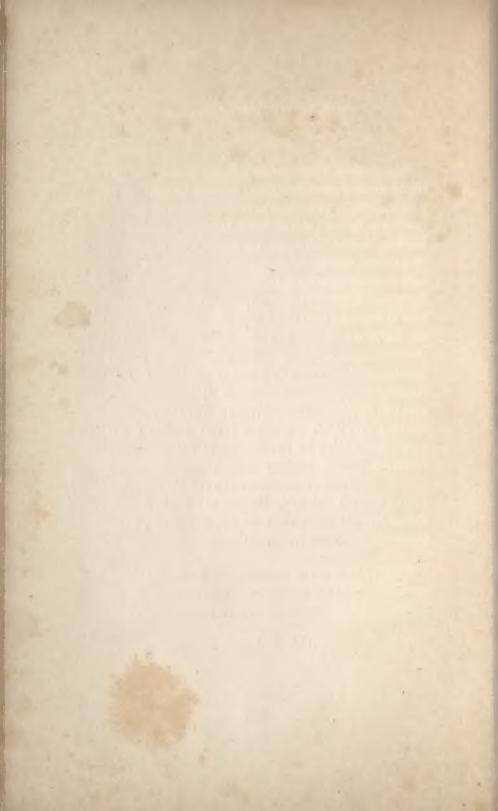

ONZE ORDINAIRE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem : qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, locorum.

Prix : 1 fr. 90 c. le demi kilog.

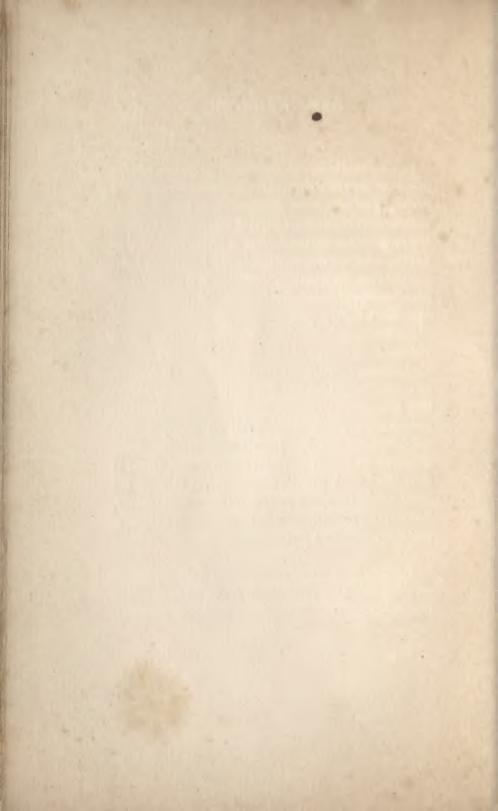
ONZE GROS-OEIL.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum.

Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines, et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad earum studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur: tamen, ut opinor, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam omnibus judicaretis.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum omnium, locorum.

Prix: 1 fr. 90 c. le demi kilog,

DOUZE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos, et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam, conformatioque doctrinæ.

Tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos: ex hoc fortissimum virum, temporibus illis doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto, si nihil ad percipiendam colendamque virtutem litteris adjuvarentur, nunquam se ad studium contulissent. Quod si non hic tantus fructus ostenderetur, et si ex his studiis delectatio sola peteretur.

Tamen, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque ætatum ac

QUATORZE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor : etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid præclarum ac singulare solere existere. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos. Ex hoc fortissimum virum et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem: qui profecto si nihil.

Tamen, hanc animi remissionem, humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt, neque

commendation meanings areas. · assaultation in the section of

SEIZE.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio. Ex hoc esse hunc numero, quem patres nostri viderunt, divinum hominem, Africanum: ex hoc C. Lælium, L. Furium, moderatissimos homines et continentissimos. Ex hoc fortissimum virum et illis temporibus doctissimum, M. Catonem.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam judicaretis. Nam cæteræ neque temporum sunt,

Prix: 1 fr. 75 c. le demi kilog.

THE RESIDENCE

VINGT.

Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, et sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, per seipsos et moderatos et graves exstitisse fateor: etiam illud adjungo, sæpius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina, quam sine natura valuisse doctrinam. Atque idem ego contendo, cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quædam conformatioque doctrinæ; tum illud nescio quid.

Tamen, hanc animi remissionem humanissimam ac liberalissimam

Prix 1 fr. 60 c. le demi kilog.

ndmiki pirakida wampangi the service making a standard out ar gister and minimum separate store. dimension let MULTINIAN SALIS I THINK STATES A SECURITION OF THE PARTY OF THE PARTY

Papeterre.

Les Papeteries que MM. FIRMIN DIDOT Père et Fils ont établies au Mesnil et à l'Estrées, près de Dreux, d'après les procédés les plus récemment adoptés en Angleterre, peuvent fabriquer par jour environ 200 rames de papier de toute qualité et de toute grandeur. Cet établissement, par sa proximité de Paris, est en état de fournir sur-le-champ les demandes les plus considérables.

Comme les variations dans le prix des matières premières font changer souvent celui du papier, il serait impossible de fixer d'une manière invariable la valeur de chacune des sortes qui s'y fabriquent, depuis les papiers moyens jusqu'aux surperfins, soit pour l'écriture, soit pour l'impression; mais on peut être assuré de trouver toujours chez eux la modicité des prix unie à la qualité et surtout à une constante uniformité dans la fabrication et dans la blancheur.

MM. Didot, consommant dans leur imprimerie une grande partie des papiers qu'ils fabriquent, ont senti plus que personne la nécessité d'éviter les grains de sable et de gravier qui se rencontrent si fréquemment dans les papiers, et qui endommagent les caractères d'imprimerie bien plus que les tirages les plus nombreux. Ils ont donc apporté tous leurs soins pour obvier à cet inconvénient, et ils y ont heureusement réussi.

Prix des Caractères De la Fonderie de Firmin Didol.

MM. les Imprimeurs qui désirent recevoir une Épreuve des Caractères, Fleurons, Vignettes et Armes de notre Fonderie, peuvent en faire la demande par la poste; ils la recevront franco.

Il est juste de faire obter vouere, peuvent en faire la demandé par la poste; ils la recevront franco. Il est juste de faire observer, à l'avantage des Caractères de la Fonderie de MM. Firmin Didot, que les forces de Corps mises en regard des ariciennes dénominations ne leur correspondent pas exactement. Ainsi, par exemple, la force de Corps du caractère qu'ils ont désigne sous le nom de Donze on Saint-Augustin ne correspond guère qu'à celle du Cicéro gros-oeil des autres Fonderies; généralement, les Caractères de la Fonderie de MM. Firmin qui est un avantage important pour l'Imprimeur, puisque, sur un poids donné, il gagne un douzième et même un dixième, qui est un avantage important pour l'Imprimeur, puisque, sur un poids donné, il gagne un douzième et même un dixième.

	LE I 2 KIL.		1000
ROMAIN ET ITALIQUE.			1
Quatre ou Perle	fr.	c.	Sec. 1
Cinq ou Parisienne.	25	1 N	In
Six on Nonpareille.	6		
Sept ou Mignoune	3	80	
Sept poétique	3	90	24.7
Huit on Gaillarde	2	70	100
Huit petit-ceil	3	30	
Huit poétique,	3	25	Ar
Neuf ou petit Romain	2	30	
Dix ou Philosophie	2		
Onze ou Cicero poétique.	I	95	
Onze on Cicero	1	90	
Douze ou Saint-Augustin	1	80	
Quatorze ou gros Texte	I	75	E-16
Seize ou gros Komain.	I	75	
Vingt ou petit Parangon.	1	70	SEC
Vingt-quatre ou gros Parangon	I	70 65	Ro
Vingt-huit ou petit Canon	I	60	I
Trente-six on gros Canon	I.	50	CALL SER
Cinquante-six ou double Canon	I	50	
Russe du Neuf	4	25	
Id. de Dix	4		
Id. du Douze	3	80	
Gree du Sept.	7	20	
Id. du Huit.	5		
Id. du Neuf	4	40	Go
Id. du Onze	4	20	Gu
Id. du Douze	3	90	
1d du Onatorze	3	50	
Id. du Dix-huit	3	25	
2a. uu viigt-ueux	3	200	Go
Allemand du Sept	4	50	
Idem du Neuf	3		
Id. du Onze	2	50	
Id. du Dix-huit.	2	1	
Hébreu sur le Onze	4	100	
Copte sur le Douze.	4		Ac
Polonais sur tous les corps.	25		- (
INITIALES OMBRÉES ET ORNÉES :			Fil
			Ide I
Du Seize.	3	50	I
	3	2 ×	I
Du Vingt-quatre	2	50	Fil
Du Vingt-huit	2	25	Fil
Du Trente-deux.	2	25	Int
CARACTÈRES NOIRS, manière anglaise.		4.5	
Seize romain et italique.	3 33	1000	Ic
Vinet Idem	I	70	
Vinet-quotno Id	I	60	Ini
Trente-deux Id.	I	50	1
Trente-deux Id. Quarante. Id.	1	40	Ass
	I	30	
	19 (NOTE)	FRON	

Ě	E ME TO THE TAX THE PARTY OF TH			
L.		LE 1/2 KIL.		S 34. 30
	A SECTION AND A SECURITION	100	0/0	1
	Initiales du Sept	fr.	C.	
	Id. du Huit	4	50	1
	Id. du Neuf,	4	25	1
	Id. du Onze.	3	50	1
				1
8	CARACTÈRES D'ÉCRITURE,			
2	TUDING A D			
	Anglaise du Douze	8		1
	Idem. du Seize	5	25	13
晉	Id. du Vingt	4	75	
3	Id. du Trente-six	4	50	18
3	Id. du Quarante-huit.	4	25	
	Id. du Cinquante-six	4	10	1
1	1d. ou Quatre-vingt-quatre	4 3	200	1
	Id. du Cent-vingt.	3	90	1
	Ronde du Dix.	5	75 50	1
10	Idem. du Quatorze	5	30	1
	Id. du Seize	10	50	1
3	Id. du Vingt	4	25	1
	Id. du Vingt-huit.	3	75	13
	Id. du Trente-six.	3	60	No.
2	Id. du Cinquante-six.	3	40	100
	Id. du Soixante-dix		20	
	Id. du Quatre-vingt-quatre	3	10	-
10		3	128.30	
3	Gothique ornée du Seize	4	50	
3	Idem. du Vingt	4	25	1
100	Id. du Cinquante-six	4 3	50	1
	Id. du Quatre-vingt-quat.	3	10	
	Gothique allemande du Neuf	4	50	
1	Idem. du Douze	4		3
1	Id. du Seize	3	50	
1	Id. du Vingt-quatre	3	2	1
	Id. du Treute-six.	2	50	
	Id. du Quarante-huit	2	50	1
	Accolades et filets anglais fondus sur le		35	0
	Corps six,	4	25	
1	Filets de Deux points ,	2 -	* 200	
	Idem. de Trois points	I	75	100
	Id. de Six points	I	60	
	Id. de Neuf et de Douze points	I	50	
	Filets azurés sur tous les corps	I	40	
1	Filets tremblés, corps Six	2		
	Interlignes d'un point	2	60	
	Un point et demi. ,	2	00	
	Idem. de Deux points	1	50	
	Id. de Trois points et au-dessus	r	40	
	Initiales romaines et grecques, sur tous		205	
9	les corps		- 3600	2
	Assortiment de vignettes et fleurons .	100	2000	
			-	100

